

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Maschefszy Ügyvédi Iroda (**cím**) által képviselt **felperes neve (cím)** felperesnek,
a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (**cím**) által képviselt alperes neve(**cím**) alperes ellen, vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 15. napján kelt, 19.G.40.986/2014/29. számú ítélete ellen,
a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi gazdálkodó szervezet mint vállalkozó az alperes által képviselt, utóbb felszámolás alá került **M. Kft.** [adós] között vállalkozási szerződés jött létre, melynek keretében a felperes nyomdaipari munkákat végzett az adós megrendelését teljesítve.

A vállalkozói díj megfizetése 2010. március 17. napján vált esedékessé.

A Fővárosi Törvényszék 2012. február 21-ei kezdő időponttal rendelte el az adós gazdálkodó szervezet felszámolását. Felszámolóként a TM-LINE Felszámoló és Gazdasági Tanácsadó Zrt.-t jelölte ki.

Az adós gazdálkodó szervezet ügyvezetője 2008. január 15. napjától a felszámolás kezdő időpontjáig az alperes volt.

A felszámolási eljárás során a felperes hitelezői igénybejelentést terjesztett elő és behajthatatlansági nyilatkozat kiadását kérte a felszámolótól. A felperes a felszámolási eljárás eljárás során regisztrációs díjat nem fizetett be.

A kijelölt felszámoló képviseletében eljáró felszámolóbiztos 2012. április 23. napján kelt levelében közölte, hogy a felperes mint hitelező felé az adós gazdálkodó szervezet tartozását elismeri, nyilatkozott, hogy a fennálló hitelezői követelés összege – f) kategóriába rangsorolva – 3.827.760 forint. A felszámoló a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló, 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 46. § (8) bekezdése alapján nyilatkozott arról, hogy a követelés megtérülésére fedezet nem várható.

A felperes keresetében a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésére utalással az alperes mint az adós gazdálkodó szervezet ügyvezetőjének felelősségének megállapítását kérte 3.827.760 forint hitelezői igény körében, ezzel egyező összegben vagyoni biztosíték adására is kérte kötelezni az alperest.

Hivatkozása szerint az alperes vezetése alatt álló adós gazdálkodó szervezet 2009. március 17. napjától fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

Az adós gazdálkodó szervezet vagyonsökkenése az alperes közvetlen irányítást biztosító befolyása alatt működő G. Kft.-vel kötött adásvételi, illetőleg felhasználási szerződések megkötése (és teljesítése) következtében történt. Ennek mértékét 15.442.500 forint összegben jelölte meg.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság 29. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 44.450 forint perköltséget.

A felperes keresetét – többek között – a Cstv. 33/A. § (1), 3. § (1) bekezdés cd) pontja és 46. § (7) bekezdéseinek egybevetése alapján találta alaptalannak.

Az ítélet indokolása szerint a felperes nem rendelkezik a perben keresetőségi joggal.

Ügydöntő jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes az alperes ügyvezetése alatt álló adós gazdálkodó szervezet ellen folyamatba tett felszámolási eljárás során nem fizetett regisztrációs díjat.

A regisztrációs díj befizetésének hiánya az ítéleti álláspont szerint a hitelezői minőség megállapíthatóságát kizárta teszi, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint ugyanakkor a jogszabályban körülírt felelősség megállapítása iránti peres eljárást mindösszesen a hitelező, vagy az adós nevében a felszámoló indíthatja meg.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával kereseti kérelmének teljesítését indítványozta, másodlagosan pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

A Cstv. 3. § (1) bekezdés c) pontjára – ezen belül a ca) és cd) pontokra utalással – arra hivatkozott, hogy a felszámolás kezdő időpontja után hitelező mindenki, akinek az adóssal szemben pénzkövetelése vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van és azt a felszámoló nyilvántartásba vette. Álláspontja szerint a jogszabályi feltételek a felperes tekintetében fennállnak, hiszen a felszámolási eljárásban érvényesíthető pénzkövetelése áll fenn az adóssal szemben 3.827.760 forint összegben, melyet a felszámoló f) kategóriába nyilvántartásba vett azzal, hogy az adós gazdálkodó szervezet tartozását elismerte és egyúttal tájékoztatta a felperest arról, hogy követelésének megtérülésére fedezet nem várható, ekként állított ki a felszámoló behajthatatlansági igazolást is.

Hangsúlyozta, hogy a felszámoló a követelés nyilvántartásba vételét és behajthatatlansági igazolás kiadását követően hívta meg a felperest a hitelezői választmány megalakítását célzó ülésre. Hangsúlyozott álláspontja szerint így az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes az adós gazdálkodó szervezet elleni felszámolási eljárásban nem minősül hitelezőnek, így jogszabálysértő a keresetőségi jog hiányát megállapító elsőfokú ítéleti megállapítás is.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 300.000 forint szakértői költségelőleg befizetésére a felperest felhívta, aki ennek tényét igazolta, ugyanakkor az elsőfokú bíróság szakértőt nem rendelt ki a perben, de az előlegezett szakértői díj visszautalásáról sem rendelkezett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint a hitelező vagy - az adós nevében - a felszámoló a

felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól [6. §] annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését megghiúsították, vagy elmulasztották a környezeti terhek rendezését. A gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

A Cstv. ezen szakasza egyértelműen meghatározza, hogy a sajátos „wrongful trading”-re alapított felelősség megállapítása iránti keresetet az adós képviselőjében eljáró felszámoló, illetőleg a hitelező indíthat.

A hitelezői minőséget és ennek továbbutalásaként a jelen perbeli keresetelési jogot a Cstv. 3. § (1) bekezdés cd) pontja szerinti törvényi kritériumok teremtik meg abban az esetben, ha a hitelezőként fellépni kívánó fél teljesíti a Cstv. 46. § (7) bekezdésében foglalt nyilvántartásbavételi díj fizetési kötelezettségét is.

A Cstv. 46. § (7) bekezdése szerint a hitelező akkor vehető nyilvántartásba, ha követelése tőkeösszegének 1%-át – a törvényi összeghatárok között – a bíróság gazdasági hivatala által kezelt elkülönített számlára befizetett.

A felperes regisztrációs díj fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezen tényt jogi képviselője a 24. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 4. bekezdésében határozottan elismerte: „a regisztrációs díjat nem fizettük be”.

A Cstv. 46. § (8) bekezdése szerint ha a bejelentett követelést a felszámoló elismeri - de a jogosult nem kívánja a (7) bekezdésben foglalt összeget az elkülönített számlára befizetni -, a jogosult kérésére a felszámoló az elismert követelésről 2000 forint nettó összegű költségtérítés megfizetése ellenében köteles haladéktalanul kiadni a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdés 10. pont c) alpontja szerinti, a követelés behajthatatlanságára vonatkozó igazolást, feltéve, hogy a felszámolás kezdő időpontját követően a bejelentett követelést nem engedményezték, és a jogosult igényének kielégítésére várhatóan nincs fedezet. A költségtérítés a felszámolót illeti meg.

A felperes regisztrációs díjat nem fizetett be, behajthatatlansági igazolás felszámoló általi kiadását kérte a felszámolási eljárás során.

E körben irányadó a Kúria Fpkf.VII.30.241/2012/2. számú határozatában kifejtett jogértelmezés, amely szerint: „Ha a követelést bejelentő már hitelezővé vált, hitelezői igényét bejelentette a felszámolónak és befizette a nyilvántartásbavételi díjat, ennek teljesítése után is kérheti a behajthatatlansági igazolás kiadását. Ennek megtörténtével azonban hitelezői minősége a felszámolási eljárásban nem szűnik meg, csak akkor, ha kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy a továbbiak nem kíván az adós hitelezője lenni.”

Az irányadó jogértelmezés tükrében kiemeli az ítéletábra, hogy a felperes nem vált az adós gazdálkodó szervezet csődjogi értelemben vett hitelezőjévé a regisztrációs díj befizetésének hiányában.

A Fővárosi Ítéletábra 11.Fpkf.45.106/2010/2. számú határozatában – közzétéve az IH 2011. évi 92. számában – értelmezte a Cstv. 46. § (7) és (8) bekezdéseit, ezen, a Fővárosi Ítéletábra által követett ítélezési gyakorlat szerint: „A felszámolási eljárásban a követelés jogosultja választhat: ha befizeti

a regisztrációs díjat és nyilvántartásba veszik, hitelezői jogállást nyer. Ha azonban ehelyett a társasági adóalap csökkentésének alátámasztásául szolgáló meg nem térülési nyilatkozatot szerzi be és annak előnyét aknázza ki, hitelezőnek nem minősül, véglegesen lemond a hitelezői követelése felszámolási eljárásban történő megtérítésének igényéről. Nem változtat ezen az sem, ha utóbb követelését engedményezi, az anyagi jogi jogutód már nem léphet be a felszámolási eljárásba.”

Ekként az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a felperes keresetösségi jogának hiányára és ebből következően helytállóan utasította el a felperes keresetét.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezés tükrében szükséges indokolásbeli kiegészítéssel – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A pereszes felperes másodfokú perköltségét maga viseli, és köteles a másodfokú eljárásban is pernyertesnek minősülő alperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült perköltségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az ítéltábla az ügyvédi munkadíj megállapítása során figyelembe vette a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdését és a 4/A. § (1) bekezdését, valamint a perértéket, az ügy nehézségi fokát, továbbá a kifejtett képviselői tevékenység módját és körét.

Budapest, 2016. február 17.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Senyei György s.k.. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)